

2531^A

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

27

Περί διατηρήσεως τῆς ἡσυχίας καὶ τάξεως.

Ο ΝΟΜΑΡΧΗΣ ΚΕΡΚΥΡΑΣ

Πρὸς τοὺς Δημάρχους τῶν Ἐπαρχιῶν Κερκύρας, Μέσης καὶ Ὄρους.

Μετὰ λύπης πληροφορούμεθα, Κύριοι, ὅτι ἰδιοκτηταὶ τινες, μεταβάντες ἢ ἀποστείλαντες ἀνθρώπους, πρὸς φιλικὴν καὶ συμβιβαστικὴν ἐκτίμησιν τοῦ καρποῦ τῶν ἀγροληπτικῶν ἐλαιοδένδρων, ἠπειλήθησαν καὶ ἀπεκρούσθησαν ἐκτινῶν χωρίων, τινὲς δὲ καὶ γράμματα ἀπειλητικὰ ἔλαβον, περὶ κακώσεως αὐτῶν καὶ τῶν ἀνθρώπων αὐτῶν, ἐὰν προβῶσιν εἰς ἐκτιμήσεις.

Ἐὰν ταῦτα ᾖναι ἀληθῆ, παρέβητε τὸ πρῶτιστον ὕμῶν καθήκον, ὅπερ εἶναι ν' ἀναφέρητε πρὸς τὴν Νομαρχίαν καὶ νὰ προλαμβάνητε πᾶν ὅ,τι δύναται νὰ διαταράξῃ τὴν ἡσυχίαν καὶ τάξιν καὶ νὰ προξενήσῃ δυστυχήματα, συμβουλευόντες καὶ φωτίζοντες τοὺς ὁμοδήμους αὐτῶν περὶ τοῦ ἀληθοῦς συμφέροντος αὐτῶν καὶ ἀποτρέποντες ἀπὸ πράξεις, αἵτινες ἤθελον προξενήσῃ τὴν δυστυχίαν αὐτῶν καὶ τῶν οἰκογενειῶν αὐτῶν.

Ὅπως δὴποτε καθήκον ἔχοντες νὰ μεριμνῶμεν περὶ τῆς ἀτομικῆς καὶ γενικῆς ἀσφαλείας τοῦ ἐμπειστευμένου ἡμῶν νομοῦ, καὶ νὰ δημοσιεύωμεν καὶ νὰ ἐξηγῶμεν τὴν ἀληθῆ τῶν Νόμων ἔννοιαν, κρίνομεν καθήκον νὰ εἰπῶμεν ὕμῖν καὶ δι' ὕμῶν πρὸς τοὺς κατοίκους, ὅτι οὔτε ὁ περὶ ἀφομοιώσεως ΠΝ. Νόμος, οὔτε ἡ Ἑλληνικὴ Νομοθεσία κατήργησε τὰ δικαιώματα τῆς ἰδιοκτησίας καὶ ἐπέτρεψε τὴν ἀρνήσιν τῆς τῶν ὑποχρεώσεων ἐκπληρώσεως ὅ,τι ἐδύνατο νὰ γίνῃ ὑπὲρ τῆς γεωργικῆς τάξεως, ἐγένετο νομοθετικῶς, καὶ νομοθετικῶς θέλει γίνῃ ὅ,τι μέχρι τοῦδε δὲν ἐγένετο, χωρὶς τοῦ ν' ἀδικηθῇ οἷός-δὴποτε.

Τὸ καλῶς ἐννοούμενον συμφέρον ἀπάντων εἶναι, ὑποβάλλοντες διὰ τῆς νομίμου ὁδοῦ τὰς αἰτήσεις καὶ τὰ παράπονά των, ν' ἀναμένωσι τὴν διὰ τοῦ νόμου διόρθωσιν τῶν κακῶς ἐχόντων καὶ ν' ἀποφεύγωσι τὴν διὰ βιαίων μέσων διεκδίκησιν τῶν δικαιωμάτων αὐτῶν, διότι αὕτη οὐχὶ μόνον πολιτικὰς ἀποζημιώσεις ἐπιφέρει, ἀλλὰ καὶ ποικίλως εἶναι καταδιωκτέα καὶ τιμωρητέα.

Ὁ ΠΝ. Νόμος, ὡς προείπομεν, διὰ τοῦ ἀρθ. 2, δύο τινὰς καὶ σπουδαίας μεταβολὰς ἐπέφερε· κατήργησε δηλαδὴ ὡς διαφωνούσας πρὸς τὰς ἀρχὰς τῆς Ἑλλ. Νομοθεσίας· τὸν τρόπον τῆς ἐκτιμήσεως τοῦ ἐλαιοκάρπου καὶ τὴν προσωπικὴν κράτησιν διὰ χρέη μὴ ἐμπορικά· ἀνέστειλε δὲ καὶ τὸ δικαίωμα τῆς ἐπανελεύσεως τῶν κτημάτων εἰς τοὺς ἰδιοκτῆτας διὰ τὴν κακοεργίαν ἢ ἀγεωργησίαν, μέχρι τῆς ἐκδόσεως τοῦ ἀστυχοῦ κώδικος· ἂν ὁ σκοπὸς τοῦ Νόμου ἦτο νὰ καταργηθῇ καὶ τὴν ἀγροδοσίαν καὶ ἀγροληψίαν, ὡς τινὲς νομίζουσιν, ἤθελον εἶπει καὶ τοῦτο καθαρῶς καὶ δὲν ἤθελον ἀπλῶς ἀναστειλεῖν τὸ δικαίωμα τῆς ἐπανελεύσεως τῶν κτημάτων· ὅτι τὸ δικαίωμα τῆς ἀγροδοσίας καὶ ἀγροληψίας ἰσχύει ἀκόμη, ἀποδεικνύεται ἐκ τοῦ, ὅτι ὁ αὐτὸς νόμος λέγει, ὅτι ἡ ἐκτίμησις τοῦ ἐλαιοκάρπου δὲν γίνεται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Ἰονίου Νόμου, ἀλλὰ κατὰ τὴν Ἑλλ. Πολιτικὴν Δικονομίαν ἀποδεικνύεται προσετι ἐκ τοῦ, ὅτι ἡ Β. Κυβέρνησις ἐπιδιώκει τὴν ὅσον οἶόν τε δικαιότεραν λύσιν τοῦ ἀγροτικοῦ ζητήματος καὶ ὅτι τὸ ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης ἐξέδωκε τὰς ὑπ' ἀρ. 6736 ὁδηγίας περὶ τῆς διαδικασίας πρὸς ἐκτίμησιν τοῦ ἐλαιοκάρπου, ὁδηγίας ἤδη δημοσιευθείσας πρὸς γνῶσιν πάντων, ὡστε οὐδεὶς δύναται νὰ προφασίζηται ἄγνοιαν, πλὴν, ἐὰν (διαστρέφῃ τὸ νόημα τοῦ Νόμου) πλανᾷ τοὺς ἀπλοῦστέρους καὶ ἀδιαφορεῖ, ἐὰν ὠθῇ αὐτοὺς εἰς ἀποπήματα καὶ αὐξάνῃ τὴν δυστυχίαν αὐτῶν.

Τὸ καθ' ἡμᾶς, καθήκον ἔχοντες ἐκ τοῦ Νόμου νὰ φροντίζωμεν περὶ τῆς προφυλάξεως τῶν διοικουμένων καὶ περὶ τῆς αὐξήσεως τῆς εὐημερίας αὐτῶν, δὲν δυνάμεθα εἰμὴ νὰ συμβουλευώμεν πάντας νὰ προτιμῆσωσι τὴν φιλικὴν καὶ συμβιβαστικὴν ἐκτίμησιν τοῦ ἐλαιοκάρπου ὁ τρόπος οὗτος, ἐν ᾧ προλαμβάνει δυσαρεσκείας καὶ συγκρούσεις, ἀπαλλάττει καὶ ἀπὸ χρονοτριβίας, ἐξοδα καὶ ζημίας, αἵτινες ἀφαιροῦσι μέρος ἢ καὶ ὅλως στεροῦσι τοὺς πτωχοὺς οἰκογενειάρχας τῶν μέσων τῆς διατροφῆς καὶ συντηρήσεως τῶν οἰκογενειῶν των καὶ τῆς καλλιτεργείας τῶν κτημάτων.

Ἡ οἰκονομία τοῦ χρόνου καὶ τῶν ὀσφ'δυνάτων ν' ἀποφύγη τις ἐξόδων, εἶναι κεφάλαιον οὐχὶ μικρὸν διὰ τὸν φρόνιμον οἰκογενειάρχην καὶ βιομήχανον. Οὗτος δὲν πρέπει νὰ λησμονῇ, ὅτι ἔχει καθημερινὴν σχέσιν μετὰ τοῦ ἰδιοκτῆτου ὅτι ἐρχονται καιροὶ σιτοδείας καὶ πείνης καὶ ἔχει τὴν ἀνάγκην τοῦ ἰδιοκτῆτου καὶ τοῦ κεφαλαιούχου, ὅστις προθύμως σπεύδει εἰς βοήθειάν του.

Ὁ Θεὸς εὐλογεῖ τοὺς κόπους τοῦ φιλοπόνου γεωργοῦ· ἂν ὑπάρχουσι σκληροὶ καὶ ἀδικοὶ, ὁ Θεὸς μισεῖ τὴν ἀδικίαν, πλὴν ἀποστρέφεται καὶ τὴν μνησικακίαν.

Τὸ καθ' ἡμᾶς ἐξεπληρώσαμεν καθήκον, ἐπιβαλλόμενον ἐκ τῆς θέσεως καὶ τοῦ Νόμου· εὐχόμεθα δὲ νὰ μὴ λυπηθῶμεν, ὅτι δὲν εἰσηκούσθημεν καὶ διὰ τοῦτο προσκαλοῦμεν ὑμᾶς, οὐ μόνον δημοσίως, ἀλλὰ καὶ εἰς τὰς μετὰ τῶν ὁμοδήμων ἰδιαιτέρας συνδιαλέξεις νὰ παραστήσητε αὐτοῖς, ὅτι μέγιστον συμφέρον ἔχουσι νὰ ἀποδειχθῶσιν, ὅτι γνωρίζουσι καὶ σέβονται τὰς ὑποχρεώσεις αὐτῶν καὶ νὰ μὴ μιμῶνται τὰ κακὰ παραδείγματα, ἰδιαιτέρας δὲ ἀφ' ὕμῶν ἀπαιτοῦμεν νὰ ἐπιστήσητε τὴν ὑμετέραν προσοχὴν εἰς τὴν διατήρησιν τῆς ἡσυχίας καὶ τάξεως, ὡς ὑπεύθυνοι διὰ τοῦτο καὶ ἐνώπιον τοῦ Δήμου, οὗ προϊστάσθε καὶ τῆς Κυβερνήσεως, τοσούτω μᾶλλον ὅσω ὁ Κερκυραϊκὸς λαὸς εἶναι φιλόνομος καὶ φιλήσυχος καὶ πολλάκις διὰ τῆς διαγωγῆς αὐτοῦ ἀπέδειξεν ὅτι μόνον καλῆς ὁδηγίας ἔχει χρεῖαν καὶ εἰλικρινοῦς συμβουλῆς. Πλησιέστεροι δὲ ὁδηγοὶ εἴσθε ὑμεῖς καὶ ὀφείλετε, συμπράξει τῶν νοσημονεστέρων καὶ εὐπορωτέρων νὰ δεικνύετε μᾶλλον διὰ τοῦ παραδείγματος ἢ διὰ τῶν λόγων, ὅτι σέβεσθε τὴν ἰδιοκτησίαν, καὶ ὅτι δὲν δίδετε ὠτα ἀκοῆς εἰς κακὰς καὶ ὀλεθρίους συμβουλὰς, ἀλλὰ τούναντιον ἀναμένετε τὴν διὰ τοῦ Νόμου διόρθωσιν τῶν πραγμάτων, ὡς διωρθώθησαν καὶ αἱ πρῶνι καταχρήσεις, αἱ συνδεόμεναι μετὰ τῆς ἐκτιμήσεως, τῆς προσωπικῆς κρατήσεως καὶ τῆς ἐπανελεύσεως τῶν κτημάτων, καλὰ ἅτινα δὲν δύναται νὰ μὴ ἠμολογῶμεν πάντες, συγκρίνοντες τὴν προτέραν καὶ τὴν σημερινὴν κατάστασιν αὐτῶν, διότι, ἂν οὐχὶ ἄλλο, σήμερον δὲν φοβοῦνται, ἀποσπώμενοι ἀνιλεῶς ἐκ τῶν γεωργικῶν ἐργασιῶν, νὰ σύρωνται καὶ νὰ ρίπτωνται εἰς τὰς φυλακάς, καταναγκαζόμενοι οὕτως, ἔχοντες μὴ ἔχοντες, νὰ πληρῶνται χρέη, ἐξ ὧν σπανίως ὠφελήθησαν ἢ ἐθεράπευσαν τὰς ἑαυτῶν ἀνάγκας.

Ἐν Κερκύρα τῇ 20 Ὀκτωβρίου 1866.

Ὁ Νομάρχης
Ν. ΜΑΥΡΟΚΟΡΑΑΤΟΣ.

Αρ. Εἰσ. 870
VI 383